

[Sigsgaard.]

på skatteydernes regning. I det tilfælde så er der, så vidt jeg kender til lovgivningen, tale om ulovligheder.

Sådanne mistanker, som alle, der har haft med sagen at gøre, må nære, vil de fleste partier ikke en gang undersøge.

Man har tidligere sagt, at det vil vi undersøge i trafikudvalget, men i trafikudvalget har vi fået en sludder for en sladder, for nu at sige det meget pænt, fra ministeren, fra SAS, fra statens repræsentanter i SAS, herunder fra udvalgsformanden, hr. Kampmann. De har nægtet, at ekspertrapporten eksisterede, indtil andre lagde den på bordet. De har nægtet, at SAS har delregnskaber for de enkelte flytyper, indtil B. T. offentliggjorde en side af det regnskab.

Vi har i udvalget forlangt Scanairs interne regnskaber, fordi de offentliggjorte regnskaber intet viser om tabene på Transairaffæren. Ministeriet og SAS har måned efter måned, trods mange rykkere, ikke villet svare. Sagen er så nu klar ved, at trafikudvalget trods protest fra bl. a. mig har nægtet at modtage fortrolige oplysninger. Det har været ministerens påskud til at nægte at udlevere SAS' regnskaber.

Sagen er altså på ingen måde undersøgt, og statens kontrol med SAS eksisterer ikke i praksis, statens repræsentanter har på intet tidspunkt bare rørt ved Transairsagen. Stemmer man imod en kommissionsundersøgelse, så dækker man over de uregelmæssigheder og de eventuelle lovovertrædelser, der kan være sket.

Ministeren for offentlige arbejder (*Niels Matthiasen*):

Jeg bemærkede mig, at hr. Sigsgaard i hvert fald var så forsigtig, at han talte om eventuelle lovovertrædelser. Jeg må fortsat, også efter de bemærkninger, hr. Sigsgaard har gjort her, sige, at jeg mener ikke, der er nogen grund til at nedsætte nogen kommission. Jeg er helt enig med hr. Ivar Hansen i, at det er i folketingets trafikudvalg, at også yderligere spørgsmål måtte behandles, og jeg vil gerne gøre opmærksom på — også i relation til hr. Glensgård, som citerede fra Folketingstidende fra den 11. juni 1975 — at der har jo både sidste sommer, efter koncessionsforlængelsen, sidste efterår og her i vinter været stillet en lang række spørgsmål,

som der er givet besked på. Der har også her i december måned, så vidt jeg husker, været et møde med hr. Haldor Topsøe og andre repræsentanter fra SAS, og der er intet, der tyder på, at man ikke fortsat, dér, hvor man måtte finde det nødvendigt, kan stille spørgsmål og få dem besvaret — så vidt det er muligt at skaffe svar.

Jeg vil meget gerne påtale — og jeg synes, det er meget vigtigt at gøre det — de udtalelser, hr. Glensgård kom med, at det, vi vidste, var, at der er foregået kriminelle ting. Det har hr. Glensgård ikke noget som helst belæg for, og hvis han har det, så må vi bede ham fremlægge det ganske klart og tydeligt. Ellers fortjener det den skarpeste påtale fra dette tings talerstol.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre mange bemærkninger. Jeg synes, at de ting, der er blevet fremført, ikke har givet noget nyt. Jeg kan undre mig lidt over, at man nu her i 1976 gør denne sag til en så stor sag. Alle ved, og det er erkendt blankt, at købet af disse fly ikke blev nogen god forretning for SAS. Det vil i ethvert forretningsforetagende være sådan, at man kan foretage dispositioner, og dengang man købte disse fly, troede man, at det ville blive en god forretning. Det viste sig, at det blev det ikke, men det var en del af en større helhed. Men jeg synes nok, det er værd at nævne, at når man gør det op her bagefter, så har SAS gjort tabet op til ca. 44 mill. svenske kroner over 7 års perioden eller godt 6 mill. svenske kroner pr. år. Til sammenligning kan det oplyses, at SAS' driftsindtægter i den samme 7 års periode har udgjort 16,5 mia svenske kroner. Hvis man går ud fra, at man tager ind på karrusellerne og sætter til på gyngerne, så er der nu en ganske god balance i det regnskab — på et tidspunkt, hvor alle andre luftfartsselskaber, tror jeg, med undtagelse af et enkelt, kører med store statssubsidier eller underskud. Jeg synes også, dette skal ind i billedet.

Det er blevet sagt — og der er i den forbindelse blevet citeret et svar fra ministeriet — at vi alene skulle ønske at øve efterkritik. Det er ikke en rigtig kommentar. Jeg har i de forskellige svar, jeg har givet på spørgsmålene, gjort rede for, at man også skulle følge nøje, hvad man kunne, dels gennem de repræsentanter, staten har, dels dér, hvor man måtte mene, at der skulle rejses spørgs-